

ζωογράφου γεμάτου ὄνειρα, σὺν ὀπτασίᾳ ψυχῆς βουτηγμένης στὴ λατρεία τοῦ Ἀγαθοῦ καὶ Ὁραίου — ἔτσι τὴ βλέπω μπροστά μου τὴν ὡραία Μαριώ, τὸ πιδ ὁμορφο κορίτσι τοῦ χωριοῦ μας, πὺ μᾶς πειράτισε καὶ πὺν παντρέφτηκε καὶ πὺν τὴν πήρανε μακριά. Εἶχα καιρὸ νὰ τὴν ἰδῶ. Γιὰ ὕστερη φορὰ τῆς μίλησα στὸ γάμο, σὺν ντροπιασμένη καὶ χλωμὴ μὲ τάνθη τῆσπρα στὰ μαλλιά, μὲ τὴ λαμπάδα τῆς στὰ χέρια ἀναμμένη, δὲ σήκωσε τὰ μάτια ἀπὸ τὴ γῆ. Καὶ ὕστερα στὸ δειλινό, σὺν ἄρηνε τὸ σπῖτι καὶ τὴ μάννα νὰ πάη νὰ βρῇ ἄλλου ζωῆ, σὺν τὸ χωριὸ ἀλάκαιο, γυναῖκες, ἄντρες καὶ παιδιὰ, μὲ κουμπουριεὺς καὶ μὲ βιολιὺ τὴ συνοδεύανε πέρα μακριὰ στὸ δρόμο κάτω, ὅλοι μὲ μῖτια γυαλιστά, μὲ πρόσωπα πὺν καίγανε ἀπ' τὸ κραισι καὶ ἀπὸ τὸ γλέντι, γελοῦσανε, φωνάζανε καὶ τραγουδοῦσαν — κ' ἐκείνη πηγαινε μπροστά, ντυμένη στὰ κάτασπρα, ἀδιάφορη καὶ κορυὰ μὲ τὰ χρυσὰ τῆς τὰ φλουριὰ στὸ μέτωπο τριγύρο, μὲ διακρυσμένα τὰ λαμπρὰ τὰ γαλανὰ τῆς μῖτια, μὲ κάτι σὺν ἀποπετρωμένο στήν ὄψη καὶ τὸ βλέμμα—λὲς καὶ δὲν ἔννοιωθε αὐτὴ τί γίνεται τριγύρο—μοῦ φάνηκε γιὰ μιὰ στιγμή σὺν κάποια μαρτυρικὴ χριστιανή, πὺν ξαγριωμένος ὁ λαὸς τὴν πάει γιὰ νὰ τὴν κάψει μεθώντας ἀπὸ πρὶν ἄγριο μεθήσι.

Καὶ τώρα ἄξαφνα τὴν ξαναβλέπω πάλι. Μέσ' στὴν ὁλόχρονη βραδυὰ πὺν σκόρπιζε γαλήνη, στὸ γαῖδουράκι τὸ σταχτὶ ἀπάνω καθισμένη, μὲ τὸ μικρὸ στήν ἀγκυλιά, νιογέννητο ἀκόμα, μέσα σὲ χράμι ἀραδωτό, τῷχε σφιχτὰ τυλίξει—καθὼς τὸ κύτταξε μὲ γλῶκα καὶ μὲ ἀγάπη, μ' ἓνα χαμόγελο πονετικὸ στὰ χεῖλια, καθὼς τὰ βλέφαρα ὀίχανε μενεξεδένιες σκιεὺς ἀπῖνω στὰ χλωμὰ τὰ τραβηγμένα μαγουλάκια, μοῦ ἔμοιασε νὰ βλέπω Παναγιά, πὺν ἔφευγε στήν ξενιτιά μακριὰ νὰ σώση τὸ Μονάκριβο Παιδί τῆς. Καὶ κάτω ἀπὸ τὸ κίτρινο μαντήλι γυάλιζαν τὰ χρυσὰ φλουριὰ σὺν ξαγνισμένο τὸ στεφάνι ἀπὸ τὰ ἀγκάθια, πὺν πιδ πολὺ ἀπὸ τὸ Γιὸ τὸ φόρεσε ἡ Μητέρα.

Καὶ τὸ μικρὸ τὸ γαῖδουράκι κουνούσε τὰ σταχτιά αὐτιά. Πίσω ἀνέβαινε τὸ φεγγάρι κ' ἔριχνε πιδ σκιεὺς γεμάτες ἀπὸ φῶς. Σὺν ὄνειρο περᾶσανε μπροστά μου· μὰ μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, τοὺς ἔβλεπα ἀκόμα. Καὶ σὺν ἐγύρισα νὰ ἰδῶ εἴταν μακριὰ στὸ σκοτισμένο δρόμο, μόλις ξεχωρίζανε στή σκιά. Καὶ πόνεσα μὲ τὴν καρδιά, σὺν κάτι νᾶχανα πολῖτιμο καὶ ὡραῖο.

ΒΟΥΝΗΣΙΑ

Αἰγινάτο πρᾶμα νὰ γυρεύης νὰ μιμηθῇς Ἀγγλους, Γάλλους, Γερμανοὺς καὶ ἀρχαίους Ἑλλήνες, καὶ νὰ μὴν ἔχῃς ὁδὸν ἀπὸ βαρβαροσύνη, τὴ βαρβαροσύνη πὺν βλέπει τὰ φανταχτερὰ τὰ ξένα καὶ σκιάζεται, βλέπει τὰ δικὰ τῆς καὶ ντρέπεται.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΧΥΝΟΠΩΡΙΑΤΙΚΑ

1.

Νὰ ξεδιψᾷση λαχταρεὶ τὸ πρωτοβρόχι ὁ κῆμπος.
Τὸ σύγνεφο κουβαλιτῆς τοῦ ἀγέρα καὶ τῆς μπόρας
στὴ φυλλωσιὰ τὴν ἰσκιερὴ βιάζεται νὰ ξεσπάσῃ,
σὺν τὸν ἀβάσταχτο καημὸ τοῦ φτερωμένου στίχου.

2.

Ἀπὸ μακριὰ καὶ ἀπὸ ψηλὰ στάνεμον τὴν πνοὴ
χωράει ἡ θάλασσα πλατὺ, καλοργωμένο μοιάζει.
Κ' ἐγὼ πὺν νοιώθω τῷργωμα τοῦ πόνου στήν καρδιά μου,
τοῦ σπύρου τάνθη καὶ ὁ καρπὸς ἂν ἔρθῃ καλῶς νᾶρθῃ.
Ὅμως θαρρῶ πὺν πιδ πολὺ μὲ τὸ γιαλὸ πὺν μοιάζω
τὸ στεῖρο καὶ τὸν ἄκαρπο μὰ πλοῦσιον σὲ τραγοῦδια.

3.

Τὸ δάσο μὲ τὴν ἱερὴ σιωπὴ σὺν πέλαιον βουίζει.
Ναυαγισμένου καραβιοῦ ξεσκλείδια τὰ παννιά,
σὰ σάβανα ἀνεμόδαρτα τὰ φύλλα τὰ πεσμένα.
Ἄνανθα καὶ θρηνητικὰ τῶν κήπων τὰ κλωνάρια,
ἄνανθος μόν' ὁ Ὑμηττὸς δὲ θὰ φανῇ ποτὲ
μὲ τὴ γλαυκὰ χρωματωσιὰ τοῦ αἰώνιου μενεξέ.

1910.

ΧΡ. ΒΑΡΑΕΝΤΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΜΕΣ' ΑΠΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΒΥΘΟ

— Οἱ τάφοι δὲ μὲ δέχονται,
μὰ κ' οἱ νεκροὶ φωνάζουν :
Ἐμεῖς δὲ θέλουμε ψυχῆς
πὺν βαρβαρναστενάζουν . . .

Εἴταν τὸ ἀγαπημένο τραγοῦδι τοῦ Σκεύη τοῦ Καραπαντούλα.

Τὸ ἔλεγε μὲ τὴ βραχνή καὶ παθητικὴ φωνή τοῦ σὲ λύπες καὶ χαρὲς, μ' ἀκκουμπισμένο πάντα στὸ χέρι τὸ κεφάλι του, σὺν νὰ εἴταν σὲ μαῦρες καὶ βαθιεὺς σκέψεις βυθισμένος.

Μπροστά του ἓνα ποτήρι, ρουμπίνι κατακόκκινο κρασάκι ἀφρισμένο σπέρτιζε, καὶ ἀπάνω ἓνας ἥλιος τὸν ἔλουε μὲ μιὰ εὐλογημένη θαλπωρὴ πὺν τοῦ θέρμαινε ἡδονικὰ τὴν παγωμένη ράχη. Κάτι τὸ θερμὸ μέσα του ἀναδεύτηκε, κάτι τὸ χαρμῶσυνο ἐννοίωσε στήν καρδιά του καὶ τὸ βαρὺ κεφάλι του, σὲ κάτι ἄλλους στοχασμοὺς φέρθηκε.

Κάτω στὰ γυμνά του πόδια, κότες μὲ κατακόκκινα λειριά, σὺν ἄνθη κόκκινα ἀπὸ ροδιὰ ταιμπουσανε τὸ νοτισμένο χῶμα, καὶ ἀπὸ τὴν ἀντικρυνὴ αὐλή, ροδαλὲς καὶ δυνατὲς οἱ ἄντζες ἑνὸς κοριτσιοῦ, πὺν ἔπλενε, ξεχώριζαν . . . Ὁ Σκεύης τὰ κύταξε, σὺν πρώτῃ νὰ τὰ ἔδλεπε φορὰ. Οἱ γάμπες, τὸρνευ-